

slag, det vil stille til Finantslovens § 21. V. C. Det forekommer os i det Hele at gaade ud paa tidsvarende Endringer i Theatrets indre Ordning og giver dem jo, ved at foreslaae dem paa Finantsloven, ikke bindende Kraft for længere Tid end de hidtiltagne Bestemmelser for Theatret. Men vi maae dog stille en Deel Underændringsforslag til det, af hvilke nogle ere saa vigtige for os, at vi ikke kunne stemme for Hovedforslaget, naar de forkastes. Saaledes finde vi det urigtigt at ville søge at lægge et andet Baand paa de følgende Rigsdage med Hensyn til det aarlige Tilskud end det, som hidtil har været, og som jo har viist sig tilstrækkelig stærkt. Vi foreslaae derfor, at Bestemmelserne om det „5aarige Tilskud“ udgaae. Ogsaa selve Tilskudets Størrelse maae vi ønske nedsat; men derom skulle vi først høre os senere. Det fastsatte højeste Beløb for de reglementerede og contractmæssige Lønninger foreslaae vi nedsat fra 85,000 Rd. til 70,000 Rd. Contracterne paa 5 Aar skulle jo træde istedetfor den kongelige Ansættelse, og de 10 pCt. af Engagementsbeløbet, som skal henlægges til Alderdomsforsørgelse, skal erstatte Pensionsretten; men naar hensees til, at det samlede Lønningsbeløb er omtrent 124,000 Rd., at den pensionsberettigede Deel deraf allerede er bragt ned til omtrent 70,000 Rd., og at denne Aar for Aar kan ventes formindret med omtrent 2,600 Rd., skjønes det ikke rettere, end at det maa være tilstrækkeligt at beholde 70,000 Rd. som Grændsen, ligesom det jo ogsaa, ialfald saalænge det store Pensionsbeløb endnu maa udredes, ikke er et ganske ringe Offer fra Statens Side at forhøje et aarligt Lønningsbeløb med 10 pCt. Saameget mere maa en saadan Nedsættelse kunne finde Sted, som Regjeringen ved at fritages for Marinums-Grændser for de enkelte Lønninger faaer en større Frihed i dette Forhold, end Commissionen havde tænkt sig. Med Hensyn til Contracterne savne vi fremdeles den Bestemmelse, der findes i Lovforslagets § 12, at de skulle kunne opsiges paa begge Sider med et halvt Aars Varfel, og den maae vi ansee det uundgaelig nødvendigt at optage, da Theaterstyrelsen ellers kunde blive

saaledes bunden til visse Personer, at den ikke kunde affledige dem for efter Contractens Udløb, og Staten kunde i en længere Arrække, efterat den maaffee havde opgivet at styre Theatret, blive nødt til at lønne en Deel af Personalet. Angaaende Bestemmelserne om Fen eller Spillepræmien maae vi holde for, at det er urigtigt at beregne den efter Brutto-Indtægten af Forestillingerne fremfor efter Netto-Indtægten. Det er øiensynligt, at det maatte fremme en sparsommeliger Drift, naar Kunstnerne selv havde Fordeel deraf, og en Beregning af de egentlige Driftsomkostninger, der omtrent falde sammen med Contoent for „Udgifter af ubestemt Omfang“, er ikke saa vanskelig, at den jo maa kunne foretages, naar den endelige Opgjørelse af Beløbet udsættes til Aarets Udløb. Denne Forandring kan saameget lettere skee nu, som Præmiens aarlige Beløb oprindeligt kun ansloges til 10,500 Rd., og i de senere Aar har udgjort endog 20,000 Rd. Den under Nr. 4 foreslaaede Forestilling til Fordeel for Enkeltskæerne tilraade vi at lade udgaae for ikke paany at komme ind paa det fordervelige Benefice-System, der har været Staten saa kostbart. Vi see ingen Grund til at forhøje den af Commissionen tænkte Lønningsforøgelse istedetfor Sædomskrivningstillæg fra 12,420 Rd. til 12,500 Rd. og foreslaae derfor hiint Beløb indsat i Nr. 8. Heller ikke kunne vi gaae ind paa at fritage Theatret i 5 Aar for Afdrag paa dets Gjæld til Sorø Academi og betingelsesvittis endog for Renter deraf, da disse Ydelsers vare en bestemt Betingelse for Folkethingets Bevilling 1857, og der neppe er Grund til nu at behandle Academiets Formue med mindre Barsomhed end dengang. Vi indstille derfor, at Nr. 9 bortfalder.

Endelig maae vi foreslaae, at Statens aarlige Tilskud fra Udløbet af indværende Theateraar nedsættes til 35,000 Rd., hvad vi ikke kunne Andet end ansee for nødvendigt af Hensyn til Statskassens Tarr, og hvad vi tillige troe maa være tilstrækkeligt, naar Theatrets Kræfter bruges noget mere end hidtil, og Udgifterne søges formindskede, hvor det kan skee uden Skade for den hele Virksom-